

(המשך מעמוד 21)

כשנשאלה השבוע מגיין קיבלה את הידיעה, נטש אותה כושר-הזיכרון שלה במפתיע.

מכל שמונה הפרטים, המצביעים לעבר אודי דיין, זהו הפרט החדי-משמעי ביותר, ולמעשה די בו לבדו. אולם כל שמונה הפרטים גם יחד יוצרים תמונה שלמה. **מי יכול היה — בגרמניה! — לפרקק ש"י** **הה כזאת, התואמת מתחילתה עד סופה את הנסיבות המיוחדות שבהן חי אודי דיין?**

כנגד כל אלה יכול היה אודי דיין, באמצעות פרקי ליטו הממולח רם כספי, לומר רק דבר אחד: אם יקבל את ההקלטה, הוא ימסור אותה למעבדה קולית. כדי להוכיח כי קולו של "אודי הישראלי" אינו הקול של אודי דיין, אם אכן תימסר ההקלטה האוטנטית עלי.

כושי

הכל למען החבריה

ידו רשות אובייקטיביות לידו מעבדה ברתיה תלויה — יהיה מעניין להיווכח מהם תהייה התוצאות. אך בתיעוד שיושג תנאים אלה, אין ערך רב בכדיקה.

היא ראתה כאשר „שקלנו“

אין פלא שאודי דיין לוחם בחירו-יגשפ כדי להפיץ ריח את הסברה שהיא-הוא „אודי הישראלי“, כי די בהקלטה אחת זו בלבד כדי להטיל צל כבד מאד. טבעי שהתביעה הגרמנית בחרה דווקא בה להשגעה ראשונה, כי היא חמורה לאי-ישוער אף מן השיחה מה-17 במאס 1975 (שבועיים מאוחר יותר), שהובאה עליידי זאב יטם מגרמניה, ושפורסמה בגיליון האחרון של העולם הזה (2008).

השיחה כולה סובבת סביב הצעתו של כושי לאודי לבוא לגרמניה ולהשתתף בעסקיו, המכניסים הון — וגילוי נכונותו של אודי להיענות להצעה.

מהו טיב העסקים האלה? האם יכול היה אודי לדעת מה טיבם?

על כך מלמד, למשל, הקטע הבא:

כושי: זה לא משחזר את מה ששנינו יחד בישראל, אתה מבין?

אודי: אני מבין. מירי כבר רמזה משחזר, אתה מבין?

כושי: לא... אה, כן.

אודי: היא רמזה כל מיני רמוזים. אני כבר הבנתי מה שאתה עושה.

כושי: ...זה משחזר אלגנטי, אתה מבין?

אודי: יופי.

לאחר-מכן:

אודי: שמע — מירי, אני לא מבסוט ממנה.

כושי: מירי? מירי? כן, אהה. עוזב, לא כל-כך נורא, היא היתה פה, אתה יודע.

אודי: כן, היא לא צריכה לדעת יותר מדי, אתה יודע?

רה. היא היתה בחדר כאשר שקלנו.

מכך הקטעים, זהו החומר ביותר. „שקלנו“ המזוהים, אין חמורה יותר מן המילה „שקלנו“.

אין הרבה עסקים, המכניסים הון-ענק, שבהם יש תהליך של שקילה. שוקלים זהב, שוקלים יהלומים, ושוקלים לים הרוואין.

המישטרה הגרמנית מאשימה את כושי בכך שהיה חבר בהבורה של מבריה-הרוואין, בעלת היקף בינלאומי. אחרי ש„מירי“ — ידידה של כושי — ראתה ש„שוקלים“, היא „רמזה משחזר“ לאודי הישראלי. מה? ומה היה טיב העסקים שעשו כושי ואודי בארץ ביחד, שהזכירו בהקשר דומה?

אודי עצמו חשש כי עסקיו של כושי, שבהם הוא מוזמן להשתתף, הם מסוכנים.

אודי: יש איה סיכון! סיכון רציני!

כושי: לא, לא, לא.

אודי: שום סיכון!

כושי: לא...

נראה כי באותה שעה עסק אודי, הלחץ מבחינה כספית ביגלל „הבית המחורבן“, בעסקים מסוכנים אך מכניסים.

אודי: עשיתי פה עשיריה.

כושי: נו?

אודי: מה?

כושי: בחודש אחד?

אודי: על מכה אחת, אתה יודע!

כושי: כן.

אודי: עשיתי את זה כבר שלוש פעמים, בלעיות!

כושי: כן, אני מבין. תשמע, בסדר.

אודי: זו עבודה, אתה יודע, זה סיכון די גדול. זה חרא.

לאחר מכן בא הקטע האומר כי כושי כבר דיבר על „אודי“ עם „הבוס“ שלו, וסביר להניח כי המדובר ביוסף עמיאל. כושי מסביר כי הוא שואף לפתוח עסק עצמאי משלו, אך קודם כל הוא רוצה להכניס את „אודי“ לעסק הקיים.

אחרי שכושי מבטיח לו 50 אלף לירות לחודש, בא הפסוק:

אודי: טוב, תסדר לי משחזר, אבל השם שלא ייכנס לליכוד, עם אבא. זה הכל.

כושי: בסדר, חס וחלילה.

אודי: חוץ מזה לא איכפת לי לשבת בעצמי. רק אבא, שהוא לא ייכנס לזה.

מסתבר ש„אודי הישראלי“ — יהיה אשר יהיה — דא היה אשירות. הוא ידע כי כושי עוסק בדברים שיש בהם „ליכוד“, ושכינגדם גדולים, „לשבת“.

הייפלא שאודי דיין מוכן לצאת ל„מילחמת-חורמה“, כדבריו, כדי להוכיח שלא הוא הנהו „אודי הישראלי“?

המישטרה צריכה לחקור

המישטרה הגרמנית אין עניין בזהותו של „אודי הישראלי“. אך האם יכולה המישטרה הישראלית להימנע מלהיכנס לעובי הקורה?

המידע המצוי בידי המישטרה הגרמנית הועבר כבר מוזמן לידי המישטרה הישראלית. חודעת דובר המישטרה, חשבונו, כאילו לא הועברה אליה, דרך אינטרפול, בקשה לפתוח בחקירה, אינה מדויקת.

התובע הגרמני הסביר את התחליו לזאב יטם, באומרו כי בגרמניה יושב נציג המחלקה האמריקאית למילחמה בסמים — מנגנון בעל אמצעים עצומים, שרישית פרושה על-פני העולם כולו.

אפשר לפמוך על המחלקה האמריקאית הזאת, שעם קבלת המידע על האפשרות שי תקום רשת נוספת להברחה בינלאומית, הקשוריה רח בישראל עצמה — היא פנתה גם למישטרת ישראל. יודע כי בתחום זה קיים מנגנון הדוק בין המחלקה האמריקאית והמישטרת ישראל, וכי נציגים אמריקאיים אף הדריכו את שוטרי ישראל במיקצוע ספציפי זה.

ברור כי האמריקאים הודיעו למישטרת ישראל — באמצעות אינטרפול ו/או במישרין — כי המישטרה הגרמנית הקליטה שיחות של איש „תקשר הישראלי“ בפראנק פורט עם איש ישראלי, שגילה נכונות להיכנס עימו לעסקים.

האם קיבלה המישטרה הודעה כזאת? מה עשתה בעניין זה? האם ידעה על החשד כי „אודי הישראלי“ הוא אודי דיין?

דבר אחר ברור: אם אכן רוצה אודי דיין להוכיח כי לא הוא „אודי הישראלי“, אין דרך טובה יותר מאשר הפעלת המישטרת ישראל, שתפתח בחקירה ממצה של העניין.

בניגוד למיצאים של מעבדה פרטית, שאין להם ערך בנסיבות אלה, יכולה המחלקה ליהיו פלילי של המישטרה לבדוק את השיחות המוקלטות בצורה מהימנה, מוזר שלא עשה על דעתו של אודי דיין לזכר בדרך זו, תחת לשלוח את פרקליטו הגרמני והחפייני ידועות על בדיקות מעבדתיות פרטיות.

אשר למישטרה, הרי השיחה המוקלטת עם „אודי הישראלי“, שכבר הושמעה בבית-המשפט הגרמני, ושמתחילה ריה מתייצבת מישטרת גרמניה כמלאו אמינותה וכוסרה הטכני, יש די ראיות — לכאורה המצביעות על האפשרות שבוצעו עבירות בישראל. אין ספק, הדבר מצדיק פתיחה מיידית בחקירה נמרצת — הן כדי לאתר את האשמים, אם יש כאלה — הן כדי לסחר את שמוריהם של חסימי-משע.

דבר אחר, שיש בו כדי להטיל אור על מעורבותו או אי-מעורבותו של אודי דיין בפרשה, ניתן לבדיקה בקלות. השיחה האחרונה בין כושי ל„אודי הישראלי“ התנהלה ב-17 במאס 1975. בשיחה זו הביע „אודי“ נכונות לבוא לגרמניה תוך זמן קצר.

מתי נסע אודי דיין לאירופה אחרי שיחה זו? נקודה שגינה, הניתנת לברור בקל, אם אודי דיין עצמו יסכים לכך: מצב חשבוניתו במשיב נחלל ובמקומות אחרים, אם לא היו לו חובות, כפי שהוא טוען, הרי החשד נגדו יוחלש בהרבה.

אם, לעומת זאת, יתברר שחיו לו חובות כספיות 150 אלף לירות, החשד יתחזק.

הגבול הדק

היה „אודי הישראלי“ אשר יחיה — ברור שהוא בן-טובים, בן מישפחה ידועה, בן משק. מה יכול להביא צעיר כזה להסתבכות בפרשה שכזו?

לגבי כושי, ניתן להסבר על-ידי הפסיכולוג דויד רוזי, שדבריו צוטטו השבוע על-ידי אשתר-לשעבר של כושי, בעדות פאטית. התיאור חוסף בדיק את התיאור שניתן בשעתו, בכמה מאמרים, בהעולם הזה.

כושי נקלט בחברה של בני-טובים מעילית היישוב, אנשי יחידות צבאיות נבחרות ובני מושבים, שכולם היו אשכנזים. כיתום וכבן עדות-המלווה, שאומץ על-ידי מישי פחה גרמנית בתל-עדשים, סבל מתסביך-נחיתות, ומצורך חולני להיות מקובל ואהוב. לשם כך היה מוכן להסר חוק, לגנוב, לצאת להרפתקות מסוכנות ביותר — ולו רק כדי להוכיח את עצמו, ולעשות „טובות לחברים“.

לדיברי רוזי, נוצלה תכונה זו ללא בוסה ובצורה מהפירה על-ידי „חבריו“, שהשתמשו בו לצרכיהם, שלי זהו לגנוב עבורם.

השבוע הציע הסניגור הגרמני להשתדל להוכיח בבית-המשפט שכושי אינו אחראי למעשיו, וכי אינו שפוי. חבריו הודעו. הם ידעו כי כושי לא ישים עם קו כזה, ועלול להתנסק בבוא העת בכל מי שנתן את ידו לכך.

הם שלחו את פרקליטו הישראלי של כושי, עורר-הדין יצחק סגל, לגרמניה, כדי למנוע נקיטת קו קיצוני כזה. אולם מה היו מניעיו של „אודי הישראלי“ עצמו, כשי נענה לכאורה לפיתוייו של כושי?

התשובה לכך טמונה בעולם המושגים שדי קבוצה שלמה של בני-טובים, שאצלם נימשטש כמשך הזמן הגבול בין הרפתקה והפרת-יחוק, חברמניות לשמה וחברמניות שלא-ישמח.

יתכן שזה התחיל עוד בימי הפלמ"ח, כאשר היה מותר „לסחוב“ למען קומיץ. בצה"ל היה נהוג תמיד, ודווקא ביחידות המפוארות ביותר, שיותר לסחוב ציוד מיחידה אחרת, לטובת היחידה המוכרת.

בתקופת כהונתו של משה דיין, החילה כרמטכ"ל ולי-אחר מכן כשר-הביטחון, התרופפו המושגים עוד יותר, כאשר דיין סחב, לעיני-כל, עתיקות מכל הבא ליד, בעזרת אנשים וציוד של צה"ל, ונתן בכך הכשר לתחושה כי העילית הביטחונית עומדת מעל לכל חוק.

בחוגי בני-טובים נפוצו זה-מכבר שמועות על מעשים חברמניים, שעברו מוזמן את הגבול הפלילי הדק. סופר על וילות מפוארות שניבנו בויל-הוול, מאחר שהומרי בניין יקרים „נסחבו“ בסיונות על-ידי קבוצות של חברי, שמועות אלה נתאשרו השבוע בעדות גרושתו של כושי. סופר על אנשים שהיו ידועים כניבורים לאומיים, אשר נעצרו ליד הגבול, בחשד של הברחות.

סופר גם על מיבצעים נועזים — ופליליים — יותר, שגם הם כוצעו ברוח החבריא, כמיבצעים הרפתקניים, מבלי שהמשתתפים נתנו לעצמם דיין-חשבון על מחות מעשיהם. בעיניהם, היו אלה פשוט, עוזה לחבר" שהיה זקוק לכסף, פיתרון של בעייה כלכלית מטרידה, וכך, יתר על כן, הפיתויים של כושי נכללו להברחת-סמים באירופה. אפילו אם הבין „אודי הישראלי“ כי הוא מוזמן להשתתף בהברחת-הרוואין בינלאומית, ייתכן מאד שלא ראה בכל פשע, מכיוון שהצרכנים המיועדים היו גרי-מניים, ולא נגרם על עוול לישראלים.

הדבר היה עקול דהצטייר בעיניו כהרפתקה מוצלחת שדי „לקמה בגויים“, הגורם המוסרי כלל לא נלקח בחשבון — מאחר שלגבי רבים מבני-האזק קיים גורם כזה רק ביחסים שבין ישראלים לבין עצמם, ולא ביחסים שבינם לבין גויים.

כך או אחרת — אין ספק כי פרשת „הקשר הישראלי“ והסתעפותו הישראלית פותחת אשנב לעולם של מורגים ומעשים, הטעון בדיקה יסודית.